

Merisunnuntai 19.9.2021

17. sunnuntai helluntaista

Joh. 5:19–21

Jeesus sanoi juutalaisille:

”Totisesti, totisesti: ei Poika voi tehdä mitään omin neuvoin, hän tekee vain sitä, mitä näkee Isän tekevän. Mitä Isä tekee, sitä tekee myös Poika. Isä rakastaa Poikaa ja näyttää hänelle kaiken, mitä itse tekee. Hän näyttää Pojalle vielä suurempiakin tekoja, sellaisia, että hämmästytte. Niin kuin Isä herättää kuolleet ja antaa heille elämän, niin antaa myös Poika elämän kenelle tahtoo.”

Merestä on monen elämän antajaksi

”Jos et muuten tunne Jumalaasi, lähde merille”, kuuluu vanha länsisuomalainen sananlasku. Sillä halutaan muistuttaa meren arvaamattomuudesta ja Jumalan suuruudesta meihin ihmisiin verrattuna.

Merimiehen taidot ovat onnistuneen merimatkan edellytys, mutta joskus olosuhteet ovat sellaiset, että ne eivät riitä ja silloin rukoillaan Jumalan varjelusta tilanteesta selviämiseen. Kansainvälisessä merilaissakin oli pitkään termi ”act of God” yhtenä mahdollisen onnettomuuden syynä. Silloin ei muuta loogista selitystä tapahtumalle löytynyt.

Merelle on lähdetty elantoa hakemaan, seikkailemaan, vastuita pakoon. Syitä on varmaan monia muitakin, mutta nykyään puhdas seikkailunhalu ei enää riitä, kun merityötä normitetaan monin kansainvälisin säädöksin, eikä pelkääntään laiturilta huutamalla enää työpaikkaa saa.

Merityön peruselementit, kuten pitkät poissaolot kotoa, tiivis työyhteisö, liikkuva ja jopa epävakaa työpaikka ovat kuitenkin samat kuin sata vuotta sitten ja näin henkinen rasitus on keskimääräistä suurempi.

Suomen Merimieskirkko on alusta lähtien toiminut myös ulkosuomalaisten parissa. Merten yli hekin aikanaan lähtivät paremman elämän ja leveämmän leivän perään. Merimieskirkkojen käyttäjiksi he tulivat, koska muuta kirkollista toimintaa suomeksi oli kovin vähän, jos ollenkaan.

Perinne on jatkunut näihin päiviin, vaikka suomalaistoimijoita on maailmalla monenlaisia. Merenkulkijat toivat kaukomailla asuville toivottuja uutisia Suomesta ja paikallisina tuntijoina siirtolaiset auttoivat merenkulkijoita monin tavoin. Ulkosuomalaisen ja merenkulkijan polut ovat usein ristenneet ja elämä on heitellyt samankaltaisesti.

Monessa virressä lauletaan, miten meri riehuu ja vaahtopäät tyrskivät. Toisaalta muistutetaan myös siitä, miten Jumalamme voi aallot tasoittaa ja meren rauhoittaa, ja kerrotaan myös lasimerestä, jota kohti olemme matkalla.

Meri on herättänyt maakravuissa jopa pelkoakin, kun taas rannikon asukkaille se on ollut kulkutie ja elannon lähde. Pelätä ei saanut, mutta kunnioittaa merta piti. Elannon antaja se oli niin kuljetuksen kuin kalastuksen kautta ja sellaisena kunnioitettava, koska mahdollisti asioita.

Meidän koko elämämme on tavallaan ”act of God”, kuten päivän Evankeliumiteksti kertoo. Jumalan poika antaa meille elämän, jos sen haluamme ottaa vastaan. Itse elämä on aina Jumalan ihme ja oma valintamme on, miten sen elämme.

Joskus valinta vie meidät kauas tutusta – joko fyysisesti tai henkisesti. Silloin on tärkeä muistaa omat juurensa ja asettaa toivonsa kestäväälle alustalle. Merenkulkija on työnsä vuoksi ison osan ajastaan pois kotoa, usein kaukanakin. Merten taakse on Suomesta aina lähdetty ja lähdetään vastakin. Näin pääsemme uudesta tietoiseksi ja samalla viemme omastamme muille jaettavaksi.

Merellä ja merestä ansaitaan elantoa monin tavoin. Uusimpana elannon tarjoajana on merten suojelutyö, jota toki tehdään paljon myös vapaaehtoistyönä, mutta mukana on niin ikään kaupallisia toimijoita ja viranomaisia. Merten merkitys elämän ylläpitäjänä on tiedostettu ja paikoin hyvinkin huonoon merien vointiin havahduttu. Luomiskertomuksen huolenpitovastuusta on luistettu ihan liian kauan ja nyt on ”korjausvelkaa” kertynyt liiankin kanssa.

Jaakko Laasio
merimiespastori
merenkulkijatyön johtaja
Suomen Merimieskirkko ry.